



מ"ת 65849/07/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד יוסף

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 65849-07-20 מדינת ישראל נ' יוסף (עציר)
תיק חיצוני: 428052/2020

בפני המבקשת
נגד המשיב
כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל
מוחמד יוסף

החלטה

זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 65832-07-20.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שימוש ברכב בלא רשות, תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, נהיגה ללא רישיון (פקע מעל לשנתיים), נהיגה בזמן פסילה (פסילה על-ידי בית-משפט), נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ברכב על-ידי בלתי מורשה לסוג רכב זה (רישיון לא הוצא) - מספר נוסעים.

2. לפי הנטען בכתב האישום (מתוקן מיום 3.8.20), ביום 17.7.2020, סמוך לשעה 00:15, הגיע מואעד ג'בעי (להלן: "המתלונן"), בצוותא עם חבריו, לתצפית הממוקמת בדרך הציונות בנוף הגליל, והחנה את אופנועו ברציף החניה הסמוך. באותה העת, נסע המשיב יחד עם מוחמד עבד אלעזיז, ואדם אחר, ברכב המאזדה של מוחמד, כשהנאשם יושב במושב הנוסע שליד הנהג, האחר נוהג, ומוחמד יושב במושב האחורי. האחר חנה בסמוך לאופנועו של המתלונן.

כשהבחין המתלונן כי רכב המאזדה מתקרב אל האופנוע, ובשל חששו כי יפגע באופנוע, ניגש לרכב המאזדה וביקש שימתין עד שיזיז את האופנוע. האחר המשיך לנסוע והתקרב לאופנוע, אז אמר לו המתלונן: "כנראה אתה שיכור שנייה אני אזיז את האופנוע ואתה תחנה". בתגובה לדברי המתלונן וללא כל סיבה נוספת הנראית לעין, ירדו לפי הנטען, המשיב והאחר מהרכב, ותקפו את המתלונן בצוותא עת הלמו בפניו באגרופים.

למתלונן נגרמו נפיחות והמטומה בלחי שמאל.

אז, דחף המתלונן את המשיב, והחל במנוסה מן החניה, כשהוא מותיר את האופנוע עם המפתח במתג ההתנעה. המשיב עלה על האופנוע ונסע מהמקום, ללא רשות המתלונן, וכשרכב המאזדה נוסע בעקבותיו.



בכך, נטען, השתמש המשיב באופנוע ונהג בו ללא רישיון נהיגה בתוקף, כשהוא פסול מנהיגה על-פי החלטת בית-משפט, וכשהוא ללא פוליסת ביטוח בתוקף.

מספר דקות לאחר מכן, הגיע שוב רכב המאזדה אל החניה, בצוותא עם רכבים נוספים, מהם יצאו מספר אנשים שזהותם אינה ידועה, כשהם אוחזים בידיהם במקלות, ורק הגעת כוח משטרה למקום, גרמה להם לנוס משם.

בהמשך, נטש המשיב את האופנוע בשכונה המזרחית בנצרת, בבניין המצוי בשלבי בנייה, כך נטען בכתב האישום.

3. בד בבד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המשיב לא שללה כליל התקיימותן של ראיות לכאורה, ואולם טענה כי רמתן נמוכה מאד. למעשה, ב"כ המשיב אישרה כי מתקיימות ראיות לכך שההתרחשויות המתוארות בכתב האישום אכן בוצעו לכאורה, ואולם טענה כי קיימת חולשה מהותית בשאלת הזהויות. נטען כי הטענה לפיה מי אותו אדם שהלם במתלון, ומי שבהמשך עשה שימוש באופנועו של המתלון בלא רשות, הנו המשיב, אינה מגובה בראיות מספקות.

5. עיינתי אפוא בתיק החקירה בשים לב לאמור, ובהתאם להפניותיהם של באי כוח הצדדים, ולאחר עיון מצאתי כי חומר החקירה מקים ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, וכי עניין הזהויות של המשיב כמבצע העבירות מגובה בראיות של ממש אשר די בהן, בשלב זה, כפי שיובהר, עניין הזהויות מבוסס על שרשרת ראיות, אשר בשלב זה אינן מאופיינות בחולשה. אנמק כעת את מסקנתי זו.

6. החקירה בתיק זה החלה בקריאה של המתלון למוקד 100 ביום האירוע בשעה 00.16. על פי תמליל השיחה (ע"י אימאן סמחאת מיום 19/7/20 מסומן נג') המתלון ביקש שישלחו ניידת, הודיע כי גנבו לו את האופנוע והכו אותו, וכי המבצעים הגיעו ברכב מזדה לבן. המתלון הודיע כי ברכב היו שלושה אנשים וכי הוא אינו מכיר אותם ו"לא ראה אותם בחיים".

7. ניידת הגיעה למקום האירוע, ליד מלון פלאזה בנוף הגליל, בשעה 00.23. המתלון מסר לשוטר ריזק מנסור את עיקרי האירוע, שפרטיו אינם מצויים בשלב זה במחלוקת על כך שנתמכים הם בראיות (דו"ח פעולה מסומן ז'). המתלון מסר כי אנשים שלא הכיר שיצאו ממזדה בצבע לבן הכו אותו, וכי אחד מאלה שהלמו בו עזב את המקום על האופנוע שלו (של המתלון). לגבי הזהויות, המתלון אמר שחבריו שהיו איתו מסרו לו שמדובר בבני משפחת "חסאן" מהשכונה המזרחית. המתלון התכתב בנוכחות



השוטר עם חברו ששמו סמיר יונס, אשר מסר לו שמות של חשודים ואת מספר לוחית הזיהוי של מכונית המזדה.

8. מספר לוחית הרישוי הועבר לראש המשמרת השוטר חוג'יראת, אשר הגיע אף הוא לאזור מלון פלאזה, (ראה דו"ח פט'). השוטר חוג'יראת הודיע לשוטרי ניידת נוספת את פרטיו של רכב המזדה שבו נסעו החשודים, ואת פרטיו של האופנוע שנגנב.

9. בניידת הנוספת קבלו את הוראתו של השוטר חוג'יראת השוטרים שיבלי ומועדי. על פי דו"ח הפעולה "ה", שוטרים אלה קבלו בשעה 01.50, הודעה כי רכב מזדה מ"ר 2910971, הרשום ע"ש מחמד עבדלעזיז השתתף בשוד. השוטרים הגיעו לשכונה המזרחית בנצרת והבחינו ברכב כשבו ישובים בעל הרכב מחמד עבד על עזיז, **לידו המשיב**, ואדם נוסף, שמאוחר יותר הצליח להימלט. המשיב ועבד אל עזיז נעצרו. השוטר שיבלי ציין כי הרכב, הנהג והמשיב מוכרים לו מטיפול בעבר כ"משפחת חסאן", וכי הם מכונים גם משפחת יוסף (שם משפחתו של המשיב) שהם "החסאנים".

10. עוד בטרם מעצרים של המשיב ושל בעל הרכב, נגבתה בשעה 00.52, הודעה מהמתלון **שחבלה צולמה על פניו**. המתלון מסר כי נהג המזדה דחף אותו וניסה להרים אותו, וכי מתוך מושב הנוסע יצא אדם לבוש שחורים שרץ לכיוונו ונתן לו אגרופים בפניו, וכי אותו אדם נסע מהמקום באופנוע של המתלון, אשר עמד עם מפתח בסוויץ'. לגבי זהותו של הנהג, המתלון מסר כי אמרו לו ששמו איוב חסאן, וכי אמרו לו גם שהחשודים הם ממשפחת חסאן וכי הם מסוכנים ויהרגו אותו. המתלון מסר כי רכב המזדה נסע מהמקום, אך חזר תוך זמן קצר, וכי אותו אדם שלבש שחור ונסע אופנועו לא היה הפעם ברכב. המתלון מסר שהוא ברח, התקשר למשטרה והסתייע באביו ובאחיו.

המתלון מסר כי **סמיר יונס מכיר את החשודים ומסר לו את שמו של החשוד ואת מספר הרכב - 291097**.

המתלון מסר את תיאורו של התוקף **כאדם גבוה לבוש שחור עם כיתוב בצבע לבן באנגלית על החולצה**.

11. בהמשך היום, 17/7/20, מסר המתלון מידע נוסף, כשהציג מעל מסך הטלפון שלו תמונה של המשיב, **ואמר ששמו מוחמד חסאן המכונה בתעודת הזהות מוחמד יוסף**. המתלון הסביר שקיבל את התמונה מחבר בשם מג'די עוואד שהוא שכן של המשיב. כשנשאל המתלון מדוע מסר בגרסתו הראשונה את השם איוב חסן, הסביר שמדובר בטעות. המתלון חזר על התיאור כיצד הוכה באגרופים על ידי המשיב, שלאחר מכן נטל את אופנועו וכמעט דרס אותו כשנסע מהמקום על האופנוע.

12. בהודעה מאוחרת יותר מיום 19/7/20 **המתלון הצביע שוב על תמונה של המשיב** (תמונה שלו מצויה בתיק ומסומנת מג') **ומסר כי הוא בטוח במאה אחוז שזה האיש שתקף אותו ונסע מהמקום על אופנועו**, וששמו מוחמד חסאן או מוחמד יוסף.



13. המשיב נעצר כשעה וחצי אחרי האירוע (ע"י השוטרים שבלי ומועדי, בהמשך למפורט בסעיף 9 שלעיל) כשהוא יושב ברכב המזדה, וכשהוא לובש חולצה שחורה ועליה הכיתוב ADIDAS באותיות לבנות (ראה צילומי במסמך "ל") ונחקר לפנות בוקר. **המשיב קשר עצמו מיד לאירוע**, ציין כי מדובר במקרה שהתרחש ליד מלון פלאזה (ש' 26), ואולם טען כי הוא היה זה שהותקף על ידי המתלונן, בתגובה לבקשה שביקש ממנו להזיז את האופנוע. המשיב ציין תחילה שהיה שתוי, וכי לכן אינו זוכר מי החבר שהיה איתו, ואולם **אשר שהגיע למקום ברכב המזדה של מחמד אל עזיז** (שנעצר יחד עמו ברכב). המשיב אף אישר שברכב היו הוא עצמו ועוד שני אנשים, ואולם טען שהנהג לא היה בעליו של הרכב, אלא אדם אחר שאת שמו לא מסר, ואף טען שגם את הנוסע אינו מכיר. המשיב **אשר כי הוא ירד מהרכב כדי להגיש לבעליו של קטנוע להזיז את הקטנוע**, וטען שהותקף על ידי אותו אדם, שהכה אותו, פצע אותו בשפה, ומיד ברח מהמקום. את גניבת הקטנוע המשיב הכחיש.
14. בחקירה מאוחרת יותר, של יום 21/7/20, המשיב חזר על גרסתו שיצא מרכב המזדה כדי לבקש מבעל האופנוע להזיז את האופנוע, וכי אותו אדם תקף אותו. **הפעם אשר גם כי נתן לאותו מתלונן סטירה (ש' 19)**. בחקירה זו גם אשר המשיב שבעלי המזדה מחמד על עזיז נכח ברכב - דבר שהוכחש על ידו בחקירה קודמת, אך חזר על עמדתו כי הוא היה היחיד שירד מהרכב.
15. בהתאם למזכר של שוטר בשם אדיב עלימי ("טו") מיום 17/7/20, בקשו מהחשוד, בעת שהיה בתחנת המשטרה, להתקשר לבחור שיחזיר את האופנוע, והמשיב ביצע שיחה טלפונית בעניין זה למנוי 0542237425. השוטר ציין כי ראה את המספר שהמשיב חייג ורשם אותו.
16. המשיב בחקירתו אשר כי אכן התקשר לאדם בקשר לאופנוע, אך הבהיר כי רק ביקש שאותו איש יברר היכן האופנוע, וסירב למסור מי הוא אותו איש, ואולם בחקירותיו המאוחרות אשר שמדובר באחד מחמד עאבד.
17. המשטרה הגיעה תוך זמן קצר ולפנות בוקר של יום האירוע לחשוד ששמו מחמד עאבד, אשר מספר הנייד שלו 0542237425 (אותו מנוי אליו התקשר המשיב לגבי האופנוע). עאבד מסר כי היה בליל האירוע בחתונה, וכי המשיב התקשר אליו **וביקש ממנו לאתר את האופנוע בשכונה**. עאבד מסר עוד כי **המשיב אמר לו בטלפון שישנה קטטה ליד פלאזה**.
18. הקטנוע אותר בסופו של דבר על ידי הבילוש. בנצרת על האופנוע לא נמצאו טביעות אצבע (ראה דוח מסכם חקירת מז"פ).
19. חברו של המתלונן נער בן 18 בשם סמיר יונס, אשר המתלונן מסר את שמו כמי שמסר לו את זהותו של אותו אדם שתקף אותו ואת מספר הרישוי של המזדה, מסר בו ביום 17/7/20 הודעה במשטרה. על פי דבריו, המתלונן הותקף על ידי שני בחורים מהמזדה בתגובה לכך שהמתלונן אמר להם שהם שיכורים. העד תיאר איך הכו את המתלונן שני אנשים באגרופים בפניו. סמיר ציין כי האדם שישב ליד נהג המזדה



ברח מהמקום על אופנועו של המתלון. באשר לזיהוי, סמיר יונס מסר שמדובר בבני משפחת חסאן, וש אחד מכוונה "אלכס". סמיר יונס מסר כי מיד אחרי האירוע עצמו חזרה המזדה למקום, וכי נוסעיה רדפו אחריו כשניסה לברוח ואף נפוצו באלות את שמשות רכבו. **סמיר יונס מסר שמחמד יוסף (שמו של המשיב) היה במקום, והוא מכיר אותו מבית הספר, ואולם הוא לא מי גנב את האופנוע, אלא היה מבין החבורה שהגיעה בשלב השני ותוך זמן קצר למקום עם אלות במזדה.**

20. בחקירה מאוחרת של סמיר יונס, מיום 21/7/20 מסר יונס, צעיר בן 18, כי טעה בזיהוי, וכי הוא מצוי בטראומה מאז האירוע, וכי "סתם אמר שמות". העד הביע **מצוקה רבה ובכה**, לאחר שתיאר כיצד ניפצו המעורבים את שמשות רכבו בעודו יושב בתוכו. בהודעה ממושכת שנגבתה ממנו, התקשו החוקרים לקבל מסמיר יונס גרסה אחידה, והוא חזר והביע חשש לגורלו מפני האנשים שהיו מעורבים באירוע.

21. צעיר נוסף בן 18, ששמו מחמד חסן, מסר בהודעה מיום האירוע 17/7/20 כי היה במקום על אופנוע וראה את האירוע. אותו צעיר מסר כי **מי שהכה את המתלון ונסע מהמקום על האופנוע של המתלון הוא המשיב, אשר לא היה מוכר לו קודם, ואולם הוא זיהה אותו על פי תמונה שהראה לו חבר בשם מג'די עודה.**

22. קטין בשם מג'די אחמד אברהים מסר שאכן **שוחח עם המתלון ועם מחמד חסן**, ואכן **ראה יחד עם תמונה של המשיב עם אחר** (מדובר ככל הנראה בתמונה מהתיק המסומנת מג'), **ואמר לשניים את שמו של המשיב המוכר לו משכונת מגוריו, השכונה המזרחית**. יחד עם זאת, מג'די אברהים שלל את הטענה כי הוא היה מי שהביא את אותו תצלום, וטען שהמתלון או מחמד חסן הראו לו את תמונתו של המשיב והוא אישר את זהותו.

23. רכב המזדה תועד במצלמות בעיר נוף הגליל ובצמתים נוספים ובצילומים אלה ראייה מחזק לגבי נוכחותו במקום האירוע ובמקומות נוספים בהם בילו המשיב והמעורבים על פי הראיות (נטען כי קודם שהגיעו לנצרת עילית בילו בחיפה, ואכן הרכב נראה חולף בצומת הסוללים לכיוון נצרת טרם האירוע)

24. באת כוחו של המשיב טענה כי קיים ערפל בהליך זיהוי של המשיב, וכי לא ברורה התגלגלות העניינים שהובילה לכך שהמתלון ואחרים הצביעו על המשיב כמי שתקף את המתלון ונסע מהמקום על אופנועו. מצאתי כי למרות אי בהירות לגבי המהלכים, ועל אף שלא הייתה היכרות בין המתלון למשיב, עניין הזיהוי הוכח לכאורה. נכון הדבר כי לא בוצע לגבי המשיב הליך זיהוי סדור, ומדובר במעין חקירה ספונטנית וטבעית שעשו הצעירים, המתלון ואחרים, במטרה לגלות מי הם התוקפים, ואשר בעקבותיה התקבלה על ידי המתלון תמונתו של המשיב מהפייסבוק. ואולם משראה המתלון את התמונה, עוד ביום האירוע, מסר הוא בוודאות מלאה כי זה תוקפו שהלם בו באגרופים, וזה אותו אדם שגנב ממנו את האופנוע.



25. הזיהוי של המשיב על ידי המתלונן ועל ידי אחרים באמצעות התמונה מהרשת החברתית הנו זיהוי אותנטי, שנעשה זמן קצר אחרי האירוע, בהתגלגלות עניינים טבעית בזמננו, שבו נשאב מידע רב ושוטף מהרשתות החברתיות. תמונה מהפייסבוק שימשה לזיהוי על ידי המתלונן והעדים, ובהמשך, תוך זמן קצר, הושמע שמו של המשיב על ידי מאן דהו, מג'די או אחר, המכיר אותו ואת משפחתו מנצרת.
26. מדובר בראייה שמשקלה רב, ואולם אילו עמדה לבדה לא היה בה די. ואולם כאמור, אין היא עומדת לבדה, וקיימות ראיות נוספות וממשיות להוכחת אשמתו של המשיב לכאורה ובראשן גרסתו, שכן **הוא קושר עצמו למקום, לזמן ולאירוע**, אלא שטוען הוא כי רק דיבר עם המתלונן והותקף על ידו ואז סטר לו חזרה, ומכחיש את גניבת האופנוע.
27. גרסתו של המשיב כי הותקף על ידי המתלונן נסתרת בעדויותיהם של המתלונן, סמיר יונס, אחיו מוסטפא יונס ומחמד חסן - צעירים שמסרו כי המתלונן הותקף חד צדדית על ידי המשיב ואדם נוסף. הגרסה כי המתלונן תקף את המשיב אינה נתמכת בכל עד אחר, ואין די בגרסת המשיב, ובפצע שהציג על שפתו, כדי לסדוק את המצע הראייתי. הגרסה נסתרת בחבלה הקשה בפניו של המשיב. נתון רלוונטי נוסף הנו גודל גופו של המשיב, גבר חסון בגובה מטר ושמונים, לעומת המתלונן, פחות מ-1.60 גובהו (על פי גרסתו). גרסתו של המשיב כי לא נטל את האופנוע נסתרת בשיחה שערך עם מחמד עאבד כדי שיחזיר אופנוע מהשכונה. והאופנוע אכן אותר, כאמור, בשכונה המזרחית בבית השייך למשפחת חסאן והמצוי בבנייה (ראה מזכרו של נעמה נואטחה מיום 17/7/20 (מפ'))
28. אזכיר שוב כי המשיב נעצר **בתוך רכב מזדה** שפרטיו נמסרו למשטרה מהמתלונן תוך זמן קצר לאחר האירוע. אמנם **המקור ממנו קיבל המתלונן את מספר הרכב לא הוברר בוודאות**, שכן הוא מסר שקיבל את המספר מסמיר יונס, ואותו סמיר יונס, צעיר בן 18, קטע את שיתוף הפעולה שלו בחקירה כי פחד, ואולם מיד לאחר שנעצר, **המשיב עצמו אישר שנכח במקום האירוע באותו רכב מזדה שבו נמצא כשהשוטרים עצרו אותו**.
29. ב"כ המשיב הלינה על הפלייתו של המשיב לעומת חשודים ומעורבים אחרים שלא הואשמו. אכן, כאמור, קיימות ראיות לכך שהמתלונן הוכה גם על ידי נהג רכב המזדה, ולא רק על ידי המשיב, ואולם ההחלטה שלא להעמיד אדם זה לדין מוסברת היטב במצע ראיתי חסר לגבי אשמתו של הנהג ולגבי זהותו. המשטרה ביצעה פעולות חקירה לא מעטות כדי לגלות מי היה הנהג שתקף את המתלונן יחד עם המשיב. כפי שפורט (ראה סעיף 9 שלעיל) בעת שאותר רכב המזדה, נמלט ממנו אחד מיושביו, ואותו אדם לא אותר בהמשך. בעל הרכב, עבד אל עזיז, היה עצור ונחקר מספר פעמים, ואולם לא הצטברו ראיות מספיקות לבסס טענה שהוא היה הנהג, או שתקף את המתלונן, על אף חשד שכך היה. על פי כתב האישום עבד אל עזיז ישב מאחור והנהג היה "אחר" שזהותו לא ידועה, ודברים אלה מתבססים על גרסת המשיב עצמו. עבד אל עזיז, בניגוד למשיב, הכחיש את נוכחותו במקום. במסדר זיהוי תמונות שנערך למתלונן, המתלונן לא זיהה את תמונתו של עבדלעזיז שהוצגה בין 8 תמונות, והוא לא זיהה, בניגוד למשיב, בכל תמונה אחרת על ידי המתלונן או מעורבים אחרים. על אף שגם על עבד אל עזיז



רובץ חשד ממשי, אין בראיות אלה די כדי להוכיח את אשמתו לכאורה. גם אדם המכונה "אלכס", ששמו הוזכר על ידי המתלונן ואחרים, לא הואשם עקב היעדר בסיס ראיתי. בנוסף, לא נמצאו די ראיות להעמיד לדין אנשים, אשר על פי החשד הגיעו למקום עם אלות וניפצו שמשות רכב. המשיב ביצע לכאורה את החלק הדומיננטי באירוע הפלילי, ולעומת אחרים, קיימות ראיות ממשיכות להוכחת אשמתו. מכאן שהמשיב לא קופח ולא הופלה.

30. לסיכום - התגלגלות העניינים שהובילה לאיתורו של המשיב תוך זמן קצר אחרי האירוע, מציאת האופנוע בבניין השייך לכאורה למשפחתו המורחבת, זיהויו על ידי הצעירים באמצעות התמונה מהפייסבוק, עדויות המתלונן והאחרים על השתלשלות העניינים, גרסתו של מחמד עאבד, ובמיוחד גרסת המשיב עצמו - **כל אלה יחדיו מצטרפים כדי מצע איתן של ראיות עם פוטנציאל להרשעה.**

קיימות ראיות לכאורה ברמה טובה וללא חולשה שיש בה להשפיע על ההחלטה בבקשה.

עילת מעצר

31. מדובר באירוע אלימות חמורה המצביע על מסוכנות, בריונות ופוטנציאל פגיעה בזולת. המשיב פגע לכאורה בבחור צעיר, קטן גוף, הזר לו, יחד עם אחר, על רקע הערה סתמית של אותו מתלונן למשיב. העימות החל מגישה בריונית כשלעצמה, שבה ביקשו נוסעי המזדה לחנות את רכבם במקום שבו עמד אופנועו של המתלונן, תוך התעלמות מהאופנוע, באופן המצביע על אדנות וכוחנות. בהמשך, נטל המשיב לכאורה את האופנוע ונסע בו, כשהוא נטול רשיון נהיגה ומצוי בפסילה מתוקף גזר דין.

התנהגותו של המשיב מעידה על זלזול בחוק, והיא מסכנת את הציבור גם בנהיגה מסוכנת באופנוע של אחר.

על פי הראיות, המשיב ונהג המזדה היו בגילופין, ברכב נמצאו בקבוקי וודקה, והם הותירו רושם כי הם שתויים. המתלונן העיר על כך הערה, ולכן הוכה. מדובר בגורם נוסף המגביר סיכון.

בהמשך, ותוך זמן קצר מאד, חזרו למקום, ברכב המזדה, חבריו של המשיב, שהטילו אימתם על המתלונן, ניסו לתקוף אותו שוב, וכשהם חמושים באלות, אף שברו לכאורה את חלונות רכבו של אחד הנוכחים במקום (עד התביעה סמיר יונס).

התנהגות בני החבורה מצביעה על השתייכותו של המשיב, והשתייכות זו, לחבורה אלימה, שחבריה לא הועמדו לדין בגין חוסר בראיות, מגבירה את ההערכה לגבי מסוכנות עתידית הצפויה מפני המשיב.

למשיב עבר פלילי, והוא אך לפני כחמישה חודשים השתחרר ממאסר משמעותי בגין עבירות סחר בסמים.

למשיב מאסר על תנאי בר הפעלה בגין נהיגה בפסילה.

32. **מצאתי כי עילות המעצר כאן הנן בדרגה מוגברת וחריפה.**



מדובר במסוכנות כללית הנשקפת מצד המשיב כלפי הזולת במקרה של סכסוך או אי הבנה שעלולים להתרחש במקרה סתמי כמו זה שכאן, וכן מסוכנות נקודתית וחשש לשיבוש ולהשפעה על עדים ביחס למעורבים בפרשה.

פחדם של המעורבים הצעירים בפרשה זו ניכר מגרסאותיהם. חלקם, נערים כבני 18 שהיו במקום, לא הסכים כלל למסור גרסה, על מנת שלא להסתבך עם המשיב וחבריו, ולמרבה הצער גישה זו מובנת, נוכח ההתנהגות המתוארת בכתב האישום.

הליכי המעצר נועדו בראש וראשונה להגן על הציבור, בהם נפגעי עבירה, ובמקרה זה מחוייבת הרחקה והגבלת חירות לשם קיום מטרות המעצר.

בצדק הפנתה המבקשת להחלטתו של ביהמ"ש העליון בבש"פ 1802/11 לוי נ' מ"י (16/3/11) ולדבריו של כבוד השופט עמית שם, אשר ראוי להביאם כלשונם:

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חיתתם על אזרחים תמימים, שנקלעו לקרבתם של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט. אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן, שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל מבט חטוף או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קרבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל. כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים. בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של "בטחון הציבור", ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי "יצן דמו".

חלופת מעצר

33. ספק אם יש בחלופת מעצר להלום את המסוכנות ולהגן על הציבור ועל ההליך המשפטי.

ב"כ המשיב הציעה מספר הצעות חלופיות לשחרורו.

נוכח הוראותיו של חוק המעצרים, המחייב בחינה עניינית של חלופת מעצר, וכדי לבחון אם קיימת חלופה ראויה והולמת - החלטתי להיעזר בשרות המבחן ובכלים הנתונים לו להעריך מסוכנות ולבחון טיבן של חלופות מעצר, ואת מידת התאמתן.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר מעצר ליום 17/9/2020 שעה 09:30.

הנאשם יזומן באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר ההחלטה לשרות המבחן.

ניתנה היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, בנוכחות
הצדדים.